

Bilag 15.

MONOPOLTILSYNETS DIREKTORAT.

22. juni 1962.

Orientering om internationale kartelspørgsmål.

Indhold: Rom-traktatens konkurrenceregler og Kommissionens forordning nr. 27 samt rådets forordning nr. 59 vedrørende ændring af forordning nr. 17.

Rom-traktatens konkurrenceregler.

I henhold til Rom-traktatens artikel 85, § 1, er alle aftaler mellem virksomheder, alle beslutninger truffet af sammenslutninger af virksomheder og alle former for fælles forretningsmetoder, der kan påvirke handelen mellem medlemsstaterne, og som har til formål eller til følge at hindre eller begrænse konkurrencen eller forrykke vilkårene for denne inden for fællesmarkedet, forbudt. Efter denne forbudsbestemmelse er de pågældende aftaler m.v. uden retskraft, jfr. traktatens art. 85, § 2.

På tilsvarende måde er det forhold, at en eller flere virksomheder på urimelig måde udnytter en dominerende stilling på fællesmarkedet, forbudt, såfremt samhandelen mellem medlemslandene vil kunne påvirkes herefter, jfr. art. 86.

De nærmere bestemmelser vedrørende anvendelsen af disse i traktaten fastsatte regler er givet i forordning nr. 17 af 6. februar 1962. Denne forordning er gengivet i „Orientering“ nr. 2 og er i øvrigt trykt som bilag 6 til beretning nr. 2 afgivet af folketingets markedsudvalg den 13. marts 1962. (Folketingstidende 1961-62, tillæg B, spalte 461 ff). Forordningen kan rekvireres fra monopoltilsynets direktorat.

Rådets forordning nr. 17.

I forordningens artikel 1 fastslås det, at aftaler m.v. som omhandlet i traktatens art. 85 og 86 er forbudt, uden at der hertil kræves nogen forudgående afgørelse.

Imidlertid giver forordningen i overensstemmelse med traktatens art. 85, § 3, ad-

gang til ved anmeldelse til Kommissionen at opnå godkendelse af aftaler, vedtagelser etc.

Endvidere kan der i henhold til forordningen søges en såkaldt „negativattest“, hvorved Kommissionen kan fastslå, at der ikke er anledning til at skride ind mod en aftale, vedtagelse eller forretningsmetode.

Selv om bestemmelserne naturligvis i første række tager sigte på konkurrenceforholdene for virksomheder i fællesmarkedslandene, er der næppe tvivl om, at traktatens og forordningens bestemmelser kan få virkninger også for virksomheder uden for fællesmarkedslandene, altså også for danske virksomheder. Eksempelvis kan det tænkes, at en dansk eksportør har aftaler, f.eks. eneforhandlerkontrakter, med sine kunder i fællesmarkedet, og at dettes myndigheder betragter aftalerne som stridende mod traktaten og dermed ugyldige. Virkningen heraf kan blive, at den pågældende danske virksomhed ikke kan gøre retskrav gældende over for sine kontrahenter i fællesmarkedet.

Under hensyn hertil kan det blive nødvendigt, at danske virksomheder, der har forretningsinteresser i fællesmarkedet, overvejer deres stilling og eventuelt foretager anmeldelse af aftaler, vedtagelser eller forretningsmetoder eller ansøger Kommissionen om negativattest. I denne forbindelse bemærkes, at rådet ved sine møder den 4. og 5. juni 1962 har besluttet at forelægge Den europæiske parlamentariske Forsamling et forslag fra Kommissionen om at forlænge anmeldelsesfristen i forordningens artikel 5, § 1, fra 1. august 1962 til 1. november 1962.